

Kaip programieriai namą statė

Kovo 1 d.

Valio mums pasiūlė gerą sutartį! Statysime dvylikos aukštų gyvenamąjį namą! Iš džiaugsmo išgėrėme dvi dėžes alaus.

Kovo 2 d.

Užsakovui nepatinka, jog baigsime tada, kai baigsime. Jis prašo konkretesnių terminų. Tamsūs žmonės užsakovai, jie visiškai neišmano šiuolaikinių technologijų.

Kovo 2 d.

Planavome terminus, išgėrėme tris dėžes alaus. Petras sako, jog darbo yra keturiems mėnesiams. Iš tiesų - aštuoniems. Užrašėme 12, nors, regis, anksčiau nei per 16 vargu ar spėsime...

Kovo 4 d.

Švenčiame pasirašę sutartį.

Kovo 5 d.

Švenčiame pasirašę sutartį.

Kovo 6 d.

Petras pardavė tuščius butelius.

Kovo 7 d.

Tęsiame išgertuves už pinigus, gautus Petruui pardavus butelius.

Kovo 8 d.

Švenčiame Moters dieną. Moterų neturime - šventės niekas negadina.

Kovo 9 d.

Bandėme prisiminti, ką vakar šventėme. Atėjo Aleksas. Sakė, jog reikėtų pradėti dirbti. Pasiuntėme jį toliau. Žaidžiame "Quake".

Balandžio 1 d.

Atėjo Jonas ir pasakė, jog reikia pradėti dirbti. Įdomu, ką jis nori balandžio 1-ąją apgauti?

Balandžio 2 d.

Petras sako, jog reikia pradėti dirbti. Ar jie visi susitarę? Pasirinkome vietą, aptvėrėme tvora, pakabinome ant jos spalvotus plakatus "Stato kompanija "Namų statyba" (<http://www.namustatyba.lt>)". Patenkinti sėdime, žaidžiame "Quake".

Balandžio 20 d.

Atvyko užsakovas, teiravosi, kaip sekasi. Pasodinome jį prie kompiuterio, leidome mus nugalėti. Išėjo labai patenkintas. Bet, atrodo, tikrai laikas pradėti dirbti...

Balandžio 21 d.

Svarstėme projektą. Jonas siūlo naudoti blokinę architektūrą. Petras sako, kad blokai per dideli ir blogai jungiami, viduje daug nereikalingų elementų, be to, neaišku, kokie jų viduje įtrūkimai ir lūžiai. Tvirtina, jog iš blokų stato tik lameriai. Jis nori viską statyti iš plytų, nors tai ilgiau truks. Patį radikaliausią projektą pasiūlė Aleksas. Jis girdėjo, kad Amerikoje populiariau statyti keliasdešimt medinių namukų ir sujungti juos požeminiais koridoriais.

Priminėme jam, kad užsakovas prašė būtent dvylikos aukštų namo. Jis nenorėjo sutikti, stumdėsi ir draskėsi, šūkavo, kad užsakovai yra tikri stabdžiai ir jų klauso tik lameriai. Diskutuojant baigėsi alus, nutarėme pratęsti rytoj.

Balandžio 22 d.

Bandėme išspręsti klausimą žaisdami „Quake“. Aleksą ir jo kotedžus nugalėjome iš karto, bet Jono ir Petro vienas statys pagal savo planą, o paskui bandysime viską sujungti taip, kad nenuvirstų.

Balandžio 23 d.

Entuziastingai pradėjome statybas.

Balandžio 30 d.

Pirmas aukštas baigtas! Parodėme užsakovui. Jis teiravosi, kodėl skirtingas kambarių lubų aukštis, kodėl iš sienų krenta plytos, o namas be laiptinės ir laiptoti reikia pro langą? Paaiškinome, jog tai - negalutinė versija. Einame švęsti. Esame labai savimi patenkinti.

Gegužės 10 d.

Petras išsiblaivė pirmas ir ilgai keikėsi. Mes jau galvojome, kad Aleksas išgėrė visą alų, bet, pasirodo, dar blogiau. Pamišome pakloti pamatus, projekte jie, žinoma, numatyti, bet aprašymus juk skaito tik lameriai...

Gegužės 11 d.

Griovėme pirmą aukštą, gaila... Kita vertus, gerai, kad nepradėjome dirbti anksčiau - tiek pastangų būtų veltui.

Liepos 7 d.

Dirbame. Petras baigia antrą aukštą, Jonas - penktą. Aleksas pastatė lifto šachtą iki devinto aukšto. Dabar ji styro virš visos konstrukcijos ir įtartinais linguoja. Laikinais parėmėme medinėmis atramomis.

Liepos 17 d.

Aleksas stato pastogę ir stogą. Kadangi viršutinių aukštų dar nėra, tai stato ant žemės. Paskui pakelsime kranu. Na, bent Aleksas tikisi, kad taip ir bus.

Rugpjūčio 13 d.

Jonas nesujungia blokų, yra didesnis nei metro tarpas. Kadangi tinkamo dydžio bloko nėra, jonas pasikvietė Petrą ir paprašė užkimšti skylę plytomis. Petras pareiškė, kad nežinant vidinės blokų ir plokščių architektūros nepavyks.

Rugpjūčio 14 d.

Sulaužėme kelias plokštes, kad Petras galėtų išsiaiškinti vidinę plokščių struktūrą. Petras keikiasi ir rékia, kad plokščių projektuotojai - lameriai.

Rugpjūčio 17 d.

Petras užmūrijo skylę, bet likę blokai persikreipė ir iš jų styro laidai. Teko juos surišti mazgu ir pakabinti lauke. Petras apvyniojo juos izoliacine juostele ir pareiškė, kad jei nepradės lyti, bus gerai.

Rugsėjo 1 d.

Statybos kombinatas pradėjo gaminti naujesnius blokus - tvirtesnius ir su vidinėmis pertvaromis. Tačiau pagal matmenis jie neatitinka prieš tai buvusių ir yra triskart sunkesni. Jonas norėjo nugriauti viską, ką pastatėme, ir statyti iš naujų blokų. Vos jį atkalbėjome, be to, pamatas neišlaikytų tokio svorio. Įdomu, ką sau galvoja kombinato darbuotojai?

Rugsėjo 16 d.

Atbėgo Aleksas ir pasiūlė keičiamo dydžio langus. Sako, kad užsakovui labai patiks. Pasakėme jam, kad neišsišoktų.

Spalio 2 d.

Petras pastatė namą iki penkto aukšto. Jis labai savimi patenkintas. Pasakėme jam, kad jo statyta siena pasviru-si 40 laipsnių kampu. Iš pradžių jis keikėsi, rėkė, vadino mus lameriais, teigė, jog nieko nesuprantame. Vėliau nusiramino ir pažadėjo pagalvoti.

Spalio 3 d.

Atvyko užsakovas ir paklausė, kodėl siena pasvirusi. Paaiškinome jam, kad veikia Kornulio jėga. Jis mūsų išklausė ir pareiškė, kad to jis, žinoma, neišmano, tačiau kaimynų namo siena statmena, o ne pasvirusi. Velniai griebtų, nemėgstu protingų užsakovų. O Aleksas - idiotas! Leptelėjo užsakovui apie kintamo dydžio langus. Užsakovas užsidegė, pasakė, kad taip ir padarytume.

Spalio 4 d.

Paklausėme Alekso, ar dėl jo langų reikės viską griauti. Sakė, jog ne, nes esą yra tokia nedokumentuota blokų funkcija. Plytinei namo pusei tai, žinoma, negalioja.

Spalio 5 d.

Petras pripažino, kad dėl sienos kyla daug rūpesčių. Turbūt ne taip padėjo plytą, tačiau, norint nustatyti kurią, reikia patikrinti visas. Paprasčiau viską išardyti ir statyti iš naujo.

Spalio 6 d.

Bandėme įtikinti Petrą, jog visko iš plytų jis pastatyti nespės. Skaičius įrodinėjome naudodamiesi skaičiuotuvu. Petras keikėsi ir šaukė, kad skaičiuotuvą sugalvojo lameriai. Vėliau sutiko, kad viską teks statyti iš blokų, ir išėjo gerti.

Spalio 8 d.

Griovėme plytinę namo dalį, netyčia apgadinome blokinę. Dabar viskas svyruoja ir keistai traška... Parėmėme sijomis ir nutarėme pažaisti "Quake".

Spalio 17 d.

Grįžo Petras, tęsiame dar-bus.

Lapkričio 11 d.

Švenčiame. Komunistų neturime - šventės niekas negadina.

Lapkričio 15 d.

Prisiminėme, kad mūsų kranas kelia tik iki aštunto aukšto. Išsiuntėme Joną naujo krano, o mes žaidžiame "Quake". Aleksas nugalėjo Petrą! Šaunu, auga pamaina.

Lapkričio 18 d.

Grįžo Jonas, kraną negavo, tačiau rado galingą ekskavatorių. Siūlo iškasti šachtą ir ten pastatyti namą -sutartyje juk neparasyta, kad namas turi būti dvylikos aukštų virš žemės paviršiaus! Vos jį atkalbėjome.

Lapkričio 25 d.

Sėdėjome ir galvojome, ką daryti su kranu. Išgėrę paskutinį butelį alaus, nusprendėme. Metėme pagrindines statybas, šalia statome keturių aukštų namą, kraną užtempėme ant jo viršaus.

Gruodžio 25 d.

Švenčiame Kalėdas. Katalikų neturime - šventės niekas negadina.

Sausio 14 d

Nieko neprisimenu, skauda galvą. Įdomu, kurie dabar metai?! Vasario 2 d. Pagaliau baigėme statyti dvyliktą aukštą. Bandome pritvirtinti Alekso pasiūlytą stogą.

Vasario 3 d.

Aleksas - lameris! Stogas visą laiką krypsta į šoną. Svarstome, ką daryti, laikinai jį parėmėme kranu.

Vasario 4 d.

Aleksas tvirtina, jog jis nekaltas, nes Jono statyta namo dalis yra keturiais metrais aukštesnė ir penkiais metrais platesnė nei Petro. Pasirodo, jie statė sienas iš skirtingų blokų. Tačiau Aleksas - kvailys, jo pasiūlytas stogas netinka nė vienam variantui. Tarp kitko, lifto šachta taip pat.

Vasario 5 d.

Šiaip taip pritvirtinome stogą. Petras sakė, kad jis laikysis, jei nesnigs.

Vasario 7 d.

Pradėjo snigti.

Vasario 10 d.

Sukurpėme stogą iš faneros, nudažėme kaip skardą. Tikėkimės, kad užsakovas nepastebės.

Vasario 11 d.

Bandėme liftą. Jis sustoja tarp aukštų, į lyginius aukštus iš jo tenka lipti keturiomis, o į nelyginius - tik pašokus. Tai reikėtų paminėti dokumentuose.

Vasario 12 d.

Liftas važiuoja labai lėtai. Petras visus keikia ir vadina lameriais.

Vasario 13 d.

Petras optimizavo liftą. Šis įsibėgėjo, pramušė stogą ir nuskrido nežinoma kryptimi. Gerai, kad stogas fanerinis, greitai suremontuosime. Tik gaila, kad lifto šachta sugriuvo... Prisiminėme, kad taip ir nepakeitėme medinių atramų į ką nors tvirtesnio. Kita vertus, laiptoti laiptais sveika.

Vasario 15 d.

Vyksta apdailos darbai, kažkur dingsta tinkuotojai ir dažytojai. Susitarėme, kad atsiųstų dar.

Vasario 17 d.

Išsiaiškinome, kad dėl Jono kaltės durys nuo antro iki šešto aukšto atsidaro tik į vieną pusę. Todėl tuose aukštuose yra visi dažytojai ir tinkuotojai, nes išeiti atgal jie negali. Jonas pažadėjo viską sutvarkyti. Kol kas maitiname žmones per orlaides.

Vasario 20 d.

Aleksas pagaliau baigė savo langus, juos išbandėme. Pasirodė, kad keičiant lango dydį dūžta stiklai. Be to, pastebėjome kelis šalutinius poveikius. Pavyzdžiui, į vieno buto miegamąjį gali įvažiuoti unitazas su vonia, kartais krenta balkonai ir dingsta durys. Skystis kombinate neverta. Jie sako, kad nereikia naudoti nedokumentuotų funkcijų.

Vasario 21 d.

Atvyko užsakovas. Klausė, ar galima šiek tiek pakeisti projektą. Jis norėtų vietoj dvylikaaukščio namo statyti gyvenvietę iš medinių kotedžų, tarpusavyje sujungtų tuneliais. Mat jis skaitęs, jog užsienyje dabar tai madinga. Vos spėjome užčiaupti Aleksui burną ir mandagiai, bet tvirtai paaiškinome užsakovui, kad jis neteisus.

Vasario 22 d.

Balkonai vis krenta, nors langų mes nejudiname. Matyt, tai klaida, tačiau jos ieškoti per vėlu. Nugriovėme likusius balkonai, bandysime paaiškinti, kad tai padaryta optimizuojant.

Vasario 23 d.

Švenčiame. Kariškių neturime - šventės niekas negadina. Moterų taip pat neturime - dovanų negavome. Gaila.

Vasario 25 d.

Aleksas mėgino visiškai baigti langus. Rezultatas - pusė langų sumažėjo iki nulio ir į pradinę būseną negrįžta. Liepėme nesistengti, nes bus dar blogiau.

Vasario 27 d.

Prisiminėme, jog pamiršome pastatyti laiptinę. Ar verta ją dabar statyti, ar nesugrius pastatas? Jonas pasakė, kad neverta rizikuoti. Petras pavadino ją lameriu, tačiau sutiko. Svarbiausia - paminėti įėjimą į namą pro langą kaip dizaino ypatumą.

Kovo 1 d.

Kodėl šiandien kovo pirmoji?! Vakar juk buvo... Velniai griebtų, kas galėjo pagalvoti, kad šis lamerių mėnuo turi tik 28 dienas... Vadinasi, objektą reikia baigti ne po savaitės, o poryt?! Nieko sau...

Kovo 2 d.

Dirbame 24 valandas per parą.

Kovo 3 d.

Įtikinome užsakovą, kad mums reikia dar vienos dienos. Na, mes vakar ir pasistengėme... Ne toks ir baisus tas namas. Gal nieko baisaus, kad kai kurios durys yra arba grindyse, arba lubose, kai kurios iš dešimto aukšto veda tiesiai į lauką... Kai kuriuose butuose tualetas yra virtuvėje, pusėje namo nėra vandens, kitoje pusėje - elektros, kanalizacija baigiasi šeštame

aukšte, o laiptai tarp aštunto ir devinto aukštų yra virviniai. Svarbiausia nukreipti užsakovą teisingu maršrutu. Ir dar - reikia suspėti vietoj sumažintų langų pakabinti paveikslus su lauko vaizdais...

Kovo 4 d.

Galiausiai mes viską baigėme! Švenčiame projekto pabaigą. Geriu mažai - reikia spėti išeiti iš darbo anksčiau, negu mūsų statytas namelis sugrius.

Statybininko dienoraštis. Laiškas mamai.

Gegužės 2

Pas mane viskas gerai. Kaip ir rašiau tau, dirbu statybose. Darbas sunkus, bet užtat draugų brigadoje susiradau. Žaidėm žaidimą "Kas užneš daugiau plytų į 12 aukštą". Aš laimėjau. Net 6 kartus. Visiems buvo linksma, juokėsi...Malonu, kai kito pergale džiaugiamasi. Tik brigadininkas nesijuokė. Snūstelėjęs buvo laiptinėj. Tikiuosi nesupyko dėl tos plytos, iškritusios mano 5-jame pergalingame maratone. Jis su šalmu buvo...

Gegužės 3

Atėjau į darbą, brigadininkas vis dar snaudė. Kai pabandžiau pažadinti, jis isteriškai pradėjo čiupinėti ir šaukti "Kur mano rankinukas?". Pasirodo prieblandoje žvilgančią plikę ir šalną lengva supainioti. Po pietų mano brigados draugai kalbėjo apie tai, kad net kiečiausias vyras negalėtų pabraidyti porą valandų po dar skysto cemento pamatų formas. Aš juk šauniasias brigadoj vakar buvau. Pabraidžiau. Nakvoti stovint statybose labai nepatogu, bet dėl gero įvaizžio, ko nepadarysi.

Gegužės 4

Ryte brigadininkas nepyko, nes vis dar ieškojo savo rankinuko... Kitos brigados darbininkas, kuris smulkino sustingusį betoną prie mano kojų su pneumatiniu kūju, buvo labai kažkuo juokingas, nes iki pietų visi darbininkai rodė į jį dirbantį prie manęs ir juokėsi. Man irgi buvo smagu. Aš juk brigadoj šauniasias.

Gegužės 5

Su brigados draugais sukirtom, kad aš neįmėsiu plytos į ketvirto aukšto lango ertmę. Bent jau poros plytų tai tikrai ne... O aš kaime, pameni mama, mešlą be šakių kroviau į vežimą. Tai va, draugai pralaimėjo... Pirmi trečiosios apdailos brigados darbininkai iš ketvirto aukšto pradėjo leistis po kokių 5 minučių. Tokie vaikinai imitę, šustri... Pabudau jau po pietų nuo klausimo "Ar nematei mano rankinuko?...." Sunku rinkti išbelstus dantis sulaužytom rankom....

Gegužės 29

Grižau į darbą. Visi džiaugiasi, juokiasi...Pas mus naujas brigadininkas. Geras toks vaikinys, su manim bendrauja, skolinasi iš manęs kokius daiktus: šalną, darbinius batus, tavo siūtą kombinezoną su užtrauktuku užpakaly, ir vatinukę, kurią dėdė iš Bangladešo

atvežė /nu su tais užjūrio vabaliukais, nuo kurių pusė kaimo kasėsi du mėnesius/...Daba, kai aš ne tiek apsirengęs, brigados draugai mane dviračiu vadina. Todėl kad greitas turbūt.

Birželio 1

Mano gimtadienį šventeme labai linksmai. Po greito gėrimo varžybų, kurias aš laimėjau, mūsų vienas brigados draugas prisipažino, kad iki šiol šlapinasi lovoje. Aš sujaudintas tokio atvirumo, irgi prisipažinau, kad, kai mamos nebūdavo namie /atleisk man mama / aš nešiodavau tavo sukneles. Visi tylėjo. O, kai pasakiau, kad kai tu būdavai namie, nešiodavau tėčio sukneles, visi pradėjo dar labiau tylėti. Tada nutariau draugus pradžiuginti istorija, kaip mūsų kolūkyje kompiuterinis chuliganas vardu Kakeris per kompiuterizuotą melžimo aparatą karves apkretė snukių, ragu, kanopų, nagų ir blakstienų virusu. Nuo to laiko, mane gerbia visi labiau. Bet kažkodėl brigadininkas jau nebesiskolina kombinezono su užtrauktuku užpakaly.

Birželio 2

Iš ryto trečioji apdailos brigada /na kuriems aš pora plytu švystelėjau/ užpuolė mane. Ryškiai supainiojo su vaikinų, kurio vardas...Gintaras, Pintaras, Gydaras... Nepamenu, kaip pavadino. Mano brigados draugas juokėsi. Keista, pamaniau. Paskiau, kad jis excentriškas. Jis pasakė, kad veltui aš jį egzotišku apvardžiačiau..pasakė po to kai davė koja per kepenis, po to, kai sugurino nosį su cemento lopetėle...po to, kaip su armatūra prasinešė man per kojas. Buvo skauda...kai pabudau. Jau buvo po pietų. Po pietų, nes mano bucerbrodzikus jau kažkas suvalgė. Negaila, juk žandikaulis ne kaip judėjo.

Birželio 3

Kažkas matė statybose mūsų buvusį brigadininką, išsidažiusį veidą Naujosios Zelandijos tradicinėm karo spalvom. Niekas netiki. O aš norėčiau jį sutikti ir atsiprašyti, kad su ta plyta taip gavo. Bet atsiprašiau aš brigados draugo, kuris įsižeidė vakar dėl to, kad jį egzotišku pavadinau. Atsiprašiau po to, kai jo klešnė netyčia užkabino mano vamzdžių lenkimo aparatą. Kažką jam ten sugadinau kišenėj. Daug visko..Draugai iš brigados minėjo Mažąjį generolą, stačią, sipseliuką, kapšelj... Sakė kad tai jam sumalė. Aš pažadėjau draugui, kad jam visus tuos kapšelius ir stačius nupirksiu iš kitos algos. Bet rodos jis manes neklausė. Jo judesiai ir skleidžiami garsai labiau panašėjo į japonų kabuki teatrą. Iškart pradėjau gerbti labiau žmogų, už tokį polinkį į meną.

Birželio 4

Meno gerbėjas į darbą neatėjo. Niekur nerandu savo vamzdžių lenkimo aparato. Visi j mane keistai žiūri. Matyt labai pasikeičiau po to, kaip vakar spuogus ant kaktos išsipaudžiau. Nutariau pradžiuginti kuom nors draugus. Per pietus pabandžiau plyta numušti skrendantį balandį. Laaabai aukštai užmečiau. Numušiau, bet ne balandį. Pas mus į miestą kaimyninės respublikos premjeras skrido. Su malunsparniu. Brigadininkas barė. Užtat kariškiai gyrė. Pasakė, kad vistiek kaimyninėj respublikoj premjero reitingas ne koks buvo. Pasiūlė karjerą karinės priešlėktuvinės gynybos sferoje. Atsisakiau. Kaip aš mesiu brigadą, kai jie mane taip šiltai priėmė. O brigada padėjo. Nes malūnsparnis nūtupė...ee..nusileido čia pat ir nereikės atskiro laužo stogo smalai tirpdyti. Kaimyninės šalies premjero taip ir nerado...

Birželio 13

Gerai gyvenu čia. Beje mūsų statybas aplankė užsienio delegacija su labai keistu sastatu : kažkoks Naujazelandietis čiabuvis, kuris ieško mūsų buvusio brigadininko rankinuko, japonų aktorius /taip panašus į mano buvusį bendradarbį..ėch..nostalgija čia turbūt/ ir kažkoks keistas vyriškis su kostiumu, kuris, pamatęs malūnsparnio nuolaužas, kažkaip keistai juokėsi, iki ašarų....

Tai va mama, man nenuobodu...